

FAIG ANYS

Un relat de: [Jaumedelleida](#)

FAIG ANYS

(amb optimisme, amb il·lusió)

L'almanac, en constant silenci,
n'abusa de la seva persistència,
I em va dient amb molta tossudesa,
que ha anat devorant a diari, full a full,
per fer-me avinent que, precisament avui,
ja fa bastant anys de la meva naixença.

Fosca encara l'estada, obro el llum,
me'n vaig directe a la cambra de bany,
em situo, en primer lloc, davant l'espill,
em miro, primer de tot, els ulls que faig,
i després, un cop nu, em miro més a vall,
i em fa gràcia, en veu alta, poder-me dir:
¡Caram, Jaume, estàs igual que ahir!
No m'ho sembla pas que hagi sumat un any.

Em faig la plaent tasca de neteja personal,
i tot plegat, me'n vaig a celebrar-ho, ben eixerit.

jaumedelleida 13/11/2011